

गगनात् खलितं यस्मात् गगनश्च ततो भूतम् ।
पिनाकं दद्वरं नागं वज्रं चेतुर्विधम् ।
वज्रं वज्रं वज्रं तिष्ठेत् तन्नामो विज्रतिं जनेत् ॥
सर्वाभ्यु वरं वज्रं याधिवार्द्धक्यन्दुत्तम् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

वज्रः, पुं, (वज्र + रन् ।) कोकिलाचट्टः ।
श्वेतकुशः । इति राजनिर्घण्टः ॥ सेहृष्ट-
वृचः । इति भावप्रकाशः ॥ श्रीकृष्णप्रपौत्रः ।
यथा,—

“अनिरुद्धात् सुभद्रायां वज्रो नाम वृषोऽभवत् ।
प्रतिवाहुर्वज्रसुतश्चारुस्तस्य सुतोऽभवत् ॥”

इति गारुड १४४ अध्यायः ॥

अपि च ।

“प्रदुम्न आसीत् प्रथमः पित्रवृद्धिर्गणेशसुतः ।
स रुक्मिणी दुहितरमुपये महारथः ॥

तस्यां ततोऽनिरुद्धोऽभून्नागायुतबलान्वितः ।
स चापि रुक्मिण्यः पौर्त्तौ दौहित्रो जगद्देवतः ॥

वज्रस्तस्यामभूदयस्तु मौषलादवशेषितः ।
प्रतिवाहुर्भूतस्मात् सुवाहुस्तस्य चारुजः ॥”

इति श्रीभागवते १० स्कन्धे ६० अध्यायः ॥ ३॥

(विश्वामित्रपुत्रभेदः । यथा, महाभारते १२।

५। ५१ ; ५६ ।

“वल्गुजङ्घा भगवान् गालवश्च महावृषिः ।
रुचिर्वज्रस्तथाख्यातः सालङ्कायन एव च ॥”

“विश्वामित्रात्मजाः सर्वे सुनयो ब्रह्मवादिनः ॥”

विष्णुस्मृतिप्रविश्रुतियोगात्मगतपञ्चदशयोगः ।
तस्याद्यनवदण्डा वज्रनीया यथा,—

“तज्जादौ पञ्च विष्णुस्मृते सप्त श्रुते च नाडिकाः ।
गण्ड व्याघातयोः षट् च नव हर्षणवज्रयोः ॥

वेष्टितियतिपातौ च सप्तमौ परिवर्जयेत् ।
शेषा यथार्थनामानो योगाः कार्य्येषु शोभनाः ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

अत्र जातफलं यथा,—

“गुणो गुणज्ञो बलवान् महौजाः ।
सद्रजवज्जादिपरौचकः स्यात् ।

वज्राभिधाने यदि चेत् प्रसूतो
वज्रोपमः स्याद्विपुलाभिनीनाम् ॥”

इति श्रीकौटिल्यप्रदीपः ॥

वज्रकं, क्ली, (वज्र + संज्ञायां कन् ।) वज्रचारम् ।

इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, सुश्रुते चिकित्सित-
स्थाने ६ अध्याये । तैलं वज्रकमभ्यङ्गार्थं) ।

सर्वतोभद्रचक्रान्तर्गतसर्वभोग्यनक्षत्रात् त्रयो-
विंशन्चक्रात्मक उपग्रहः । यथा,—

“सर्वभूतान् पञ्चमं धिष्टं त्र्यं विशुन्मुखा-
भिधम् ।

शून्यचाष्टमं प्रोक्तं सन्निपातं चतुर्दशम् ॥
केतुमष्टादशं प्रोक्तमुक्ता स्यादेकविंशतिः ।

द्वाविंशतितमं कर्म त्रयोविंशश्च वज्रकम् ।
निर्घातश्च चतुर्विंशस्तु अष्टादशपञ्चहाः ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

वज्रकट्टः, पुं, (वज्रः कट्टो देहावरणमस्य ।)

हन्मन् । इति हेमचन्द्रः । ३ । ३९० ॥

वज्रकण्टकः, पुं, (वज्रस्य कण्टकमिव तदार-
कत्वात् ।) कुहीरवृचः । इति जटाधरः ॥ कोकि-
लाचट्टः । इति राजनिर्घण्टः ॥

वज्रकन्दः, पुं, (वज्राकारः कन्दोऽस्य ।) वज्रकर्णः ।

इति रत्नमाला ॥ सकरकन्द आलु इति

भाषा ॥

वज्रकपाली, [न] पुं, (वज्रकपालोऽस्यास्तीति ।

इति ।) बुद्धविशेषः । तत्पर्यायः । हेरम्बः २

हेरम्बः ३ चक्रसम्बरः ४ देवः ५ निशुम्भोऽग्रः ६

शशिप्रेषखरः ७ वज्रटीकः ८ इति हेमचन्द्रः ॥

वज्रकालिका, स्त्री, (वज्रोपलक्षिता कालिका ।)

मायादेवी । इति हेमचन्द्रः ॥

वज्रकेतुः, पुं, (वज्रं केतुश्चिह्नमस्य ।) नरकराजः ।

यथा,—

“गते वशिष्ठे नरकः श्रीघ्नं विस्मयसंयुतः ॥”

इत्युपक्रम्य ॥

“इति याचीन्मतिस्तस्य वज्रकेतोस्तदा चला ।

दूतश्च प्राहिणोत् यस्तं वाणस्य नगरं प्रति ॥”

इति कालिकापुराणे ३८ अध्यायः ॥

वज्रचारं, क्ली, (वज्रचञ्चकं चारमिति ।) चार-

विशेषः । तत्पर्यायः । वज्रकम् २ चार-

श्रेष्ठम् ३ विदारकम् ४ चारः ५ चन्दनारः ६

धूमोत्थम् ७ धूमजाङ्गकम् ८ अस्य गुणाः ।

अत्युष्णत्वम् । तीक्ष्णत्वम् । चारत्वम् । रेचन-

त्वम् । गुल्मोदरार्तिविह्वलश्रमप्रशमनत्वम् ।

सरत्त्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (भक्षणीयौषध-

विशेषः । तद्वयथा,—

“सामुद्रं सैन्धवं कारं यवचारं सुवर्चलम् ।

टङ्गणं सर्जिका चारं तुल्यं सर्वं विचूर्णयेत् ॥

अर्कचौरैः कुहीरचौरैरातपे भावयेत् चण्डम् ।

तेन लिप्ताकपञ्चश्च रुद्धा चान्तः पुटे पचेत् ॥

तत् चारं चूर्णयेत् पश्चात् त्र्युषणक्षिपलारजः ।

जीरकं रजनीं वृद्धिं नवभागं समं समम् ॥

चारार्द्धमेवं सर्वं च एकौलव्यं प्रयोजयेत् ।

वज्रचारमिदं सिद्धं स्वयं प्रोक्तं पिनाकिना ॥

सर्वोदरेषु गुल्मेषु शूलदोषेषु योजयेत् ।

अभिमान्येऽप्यजीर्णेषु भक्ष्यं निष्कृष्टं दयम् ॥

वाताधिके जलं कोष्ठां हृतं वा पित्तिके हितम् ।

कफे गोमूत्रसंयुक्तमारुतानां निदोषजे ॥”

इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे व्रीह्याधिकारे ॥ ३॥

वज्रचर्मा, [न] पुं, (वज्रवत् दुर्भेदां चर्मा यस्य ।)

खड्गो । गण्डकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

वज्रजित्, पुं, (वज्रं जयति तस्याघातसहनेनेति ।

जि + क्तिप् । “इहस्य पतिं हति तुक्” ६ ।

१ । ७१ । इति तुगागमश्च ।) गरुडः । इति

हेमचन्द्रः । २ । १४५ ॥

वज्रज्वाला, स्त्री (वज्रस्य ज्वाला ।) वज्राभिः ।

इति हलायुधः ॥ (यथा, मातङ्ग्ये १२१ । १४ ।

“वज्रज्वालान्तरमभ्यः शास्त्रलक्ष्मन्तरालजत् ॥”

वज्रटीकः, पुं, (वज्रेण वज्रकपालेन टीकते प्रका-

शते इति । टीक + कः ।) वज्रकपाली नामक-

बुद्धः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

वज्रतुण्डः, पुं, (वज्रं वज्रतुण्डं कठिनतुण्डं यस्य ।)
गरुडः । गणेशः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ यधः ।
मशकः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (वज्रतुण्डधरे,
त्रि । यथा, भागवते । ५ । २६ । ३५ ।

“यस्मिन् वा अतिथीनभ्यागतान् वा गृहपति-
रसन्नदुपगतमभ्युर्दिधत्तुरिव पापेन चक्षुषा
निरीक्षते तस्य चापि निरये पापहरेरक्षिणी
वज्रतुण्डा यधकङ्काकवटादयः प्रसहोत्तबला-
दुत्पाटयन्ति ॥”

वज्रदन्तः, पुं, (वज्रमिव कठिना दन्ता यस्य ।)

शूकरः । मूषिकः । इति शब्दमाला ॥

वज्रदशनः, पुं, (वज्रमिव कठिनं दशनमस्य ।)

मूषिकः । इति हेमचन्द्रः । ४ । ३६६ ॥

वज्रदः, पुं, (वज्रवारको दः ।) कुहीरवृचः । इत्य-

मरः ॥

वज्रदमः, पुं, (वज्रवारको दमः ।) कुहीरवृचः ।

इति शब्दरत्नावली ॥ (तथास्य पर्यायः ।

“सेहृष्टः सिंहतुण्डः स्याद्वज्रो वज्रदमोऽपि च ।

सुधासमन्तदुग्धा च कुक्षिर्वा स्यात् कुही-

गुडा ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

वज्रधरः, पुं, (धरतीति । धृ + अच् । वज्रस्य

धरः ।) इन्द्रः । इति हलायुधः ॥ (यथा, महा-

भारते । ३ । ११३ । २३ ।

“अरुन्धती वा सुभगा वशिष्ठं

लोपासुद्रा वापि यथा ह्यगस्त्यम् ।

नलस्य वा दमयन्ती यथाभूद्

यथा शची वज्रधरस्य चैव ॥”

जिनविशेषः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (वज्रा-

पुराधिपतिराजविशेषः । यथा, राजतरङ्गि-

ण्याम् । ८ । ५४० ।

“उपरागे नवे सज्जे पार्वतीयास्त्रयो वृषाः ।

चाभ्ययो जासटो वज्रधरो वज्रापुराधिपः ॥”

वज्रनिर्घोषः, पुं, (वज्रस्य निर्घोषः ।) वज्रजनित-

शब्दः । इति हलायुधः ॥

वज्रनियोधः, पुं, (वज्राणां नियोधः संघर्षध्वनिः ।)

वज्रनिर्घोषः । तत्पर्यायः । स्फुर्जेषु २ । इत्य-

मरः । १ । ३ । १० ॥ “इह वज्रजनितशब्दे ।

अन्योन्यसंघट्टनात् भयं सामिमेषखण्डं वज्रमिव

वज्रं तस्य साटोपध्वनौ हयमिति केचित् ॥

द्वौ स्फुर्जौ वज्रनियोधे । नियोधः संघट्टध्वनिः ।

अश्रन्नाघात इत्येके । नियोधश्चूर्णनं साटोप-

ध्वनिश्च इह तु ध्वनिरभिप्रेतः । श्रुत्वा विस्फु-

र्जेषुप्रख्यं निनादं परिदेविनीति भट्टिः । द्वितो-

ऽधुरिति अयुः निपातनान् दीर्घः । स्फुर्जे-

रधुरिति दीर्घार्थं परस्मैजम् । केचित्तु दीर्घं

नेच्छन्ति । केचित्त्रिभाषया दीर्घमिच्छन्ति ।

वज्रस्य नियोधो वज्रनियोधः धौ पिब ल चूर्णने

घञ् । नियोधो हिह्वङ्गः ॥” इति भरतः ॥

वज्रपाणिः, पुं, (वज्रं पाणी यस्य ।) इन्द्रः । इति

त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, महाभारते । ६। १६। ७।

“यथ यूहामि ते यूहं राजसत्तम दुर्जयम् ।